

**ՀՀ կառավարությանն առընթեր պետական եկամուտների կոմիտե
Հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողով**

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ 21/6

23 ապրիլի 2014 թ.

Քննարկվեց «Արտասահմանյան ֆինանսական ծրագրերի կառավարման կենտրոն» ՊՀ 03.04.2014 թ-ի և 11.04.2014 թ-ի դիմում-գանգատները ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ Կենտրոնի ՀՏ կողմից լրացուցիչ հաշվարկված պարտավորության՝ ընդիհանուր գումարով 62.901.705 դրամ, ինչպես նաև ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ Կենտրոնի ՀՏ պետի 04.04.2014 թ-ի վարչական իրավախախտման գործի վերաբերյալ թիվ 248080 որոշման դեմ:

«Արտասահմանյան ֆինանսական ծրագրերի կառավարման կենտրոն» ՊՀ գանգատներում բերված փաստարկները.

ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ Կենտրոնի հարկային տեսչության կողմից 2014 թի ապրիլի 2-ին ուղարկված թիվ 26/7 ծանուցազի համաձայն, «Արտասահմանյան ֆինանսական ծրագրերի կառավարման կենտրոն» ՊՀ-ի (այսուհետ նաև ՀՀ ՖՏ ԱՖԾԿԿ ՊՀ) հարկային պարտավորությունը 2014 թի ապրիլի 1-ի դրույթամբ կազմում է 62.901.705 դրամ, որը առաջացել է ոչ ռեզիդենտի անունից վճարված ԱԱՀ-ի վերաբերյալ հաշվարկն իբր ժամկետից ուշ ներկայացնելու համար:

Վերոգրյալ կապակցությամբ հայտնվում են հետևյալ առարկայությունները:

ԱԱՀ-ի հաշվարկի ներկայացման ժամկետները կարգավորվում են «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի (այսուհետ նաև Օրենք) 32 և 33 հոդվածներով, որոնք ԱԱՀ-ի պարտավորություն կրողների համար (ինչպիսին հանդիսանում է ՀՀ ՖՏ ԱՖԾԿԿ ՊՀ-ն), թերի են, քանզի տարիներ շարունակ, այդ թվում նաև 2013 թի երեք եռամյակների համար ներկայացվել են հաշվետվություններ ոչ ռեզիդենտներին վճարաված եկամուտներից հաշվարկած ԱԱՀ-ի մասին, ելնելով հոդված Օրենքի 32-ի 2-րդ մասից, այն է. «սույն օրենքի իմաստով ԱԱՀ-ի վճարման հաշվետու ժամանակաշրջան է համարվում յուրաքանչյուր եռամյակը, բացառությամբ սույն հոդվածի երրորդ մասով սահմանված դեպքի»:

Եթե մտցվեց ԱԱՀ-ի հաշվարկների պարտադիր էլեկտրոնային եղանակով հանձնելու համակարգը, պարզվեց, որ ՀՀ ՖՏ ԱՖԾԿԿ ՊՀ-ի հաշվետվություններն էլեկտրոնային համակարգը սխալ է համարում, քանզի այլևս չենք համարվում ԱԱՀ վճարող, իսկ Օրենքի 33 հոդվածի 1-ին մասը, ըստ որի. «ԱԱՀ վճարողները սույն օրենքի 32 հոդվածով սահմանված ժամկետներում իրենց գրանցման հարկային տեսչության մարմին են ներկայացնում պետական բյուջե ԱԱՀ-ի վճարման համար համապատասխան հաշվարկներ՝ Հայաստանի Հանրապետության հարկային տեսչության կողմից սահմանված ձևով՝ վերաբերվում է միայն ԱԱՀ վճարողներին, սակայն ՀՀ ՖՏ ԱՖԾԿԿ ՊՀ-ն ԱԱՀ վճարող չէր: Ստացվում էր, որ մի կողմից ՀՀ ՖՏ ԱՖԾԿԿ ՊՀ-ն պարտավոր էր ոչ ռեզիդենտին վճարած եկամուտներից հաշվարկել և հարկային տեսչություն փոխանցել հաշվարկված ԱԱՀ-ի գումարները, մյուս կողմից, ԱԱՀ-ի հաշվարկ չներկայացել քանզի ԱԱՀ վճարող չէ:

Լինելով գիտակից և օրինապահ հարկատու և հասկանալով, որ այդ դեպքում փոխանցած ԱԱՀ-ի գումարները կողմանը կողմանը որպես գերավճար, ՀՀ ՖՏ ԱՖԾԿԿ ՊՀ-ի օգտվելով միայն Օրենքի 32 հոդվածով ընձեռնված հնարավորությունից, մինչև 2013 թի 3-րդ եռամյակը ներկայացրել է ԱԱՀ-ի եռամյակային հաշվետվություններ, սպասելով, որ օրենսդիրները վերջապես կշտկեն օրենքի այդ բացը:

Դրան հարկային տեսչության կողմից տրվեց ժամանակավոր լուծում՝ այն է ԱԱՀ-ի հաշվարկներն ընդունել ԱԱՀ վճարող չհամարվողներից «սխալով»։ Ահա օրենքի այդ բացթողումը օրենսդիրները 2012 թ-ի դեկտեմբերին արված փոփոխությամբ փորձել են վերացնել, բայց ցավոք սրտի այն չի լուծել նախքինում առաջացած խնդիրները։

Եվ իրոք, Օրենքի 33-րդ հոդվածի վերջին պարբերությունը, այն է. «Սույն հոդվածով սահմանված ժամկետում ԱԱՀ հաշվարկներ ներկայացնում են ԱԱՀ վճարող չհամարվող անձինք ԱԱՀ վճարելու պարտավորություն կրելու դեպքում...», թվում է թե ԱԱՀ-ի պարտավորություն կրողներին ևս հնարավորություն է տվել հանձնել ԱԱՀ-ի հաշվետվություն, բայց քանի որ հաշվետվության ժամկետը սահմանվում է Օրենքի 33 հոդվածի 1-ին պարբերությամբ, որը ոչ մի փոփոխության չի ենթարկել և գործում է միայն ԱԱՀ վճարողների համար։ Ստացվում է, որ ԱԱՀ վճարելու պարտավորություն ունեցողների համար բաց է մնացել հաշվետվություն ներկայացնելու ժամկետների հստակ սահմանումը։

Հիմա անդրադառնանք Օրենքի 32 հոդվածի փոփոխությանը։

Օրենքի 32 հոդվածի 2-րդ մասը, որով որոշվում է վճարման հաշվետու ժամանակաշրջանը, և որով մինչև այս փոփոխությունն ՀՀ ԱՖԾԿԿ ՊՀ-ն առաջնորդվել է ԱԱՀ-հաշվարկ ներկայացնելիս, ոչ մի փոփոխության չի ենթարկվել։ Արդյունքում ՀՀ ԱՖԾԿԿ ՊՀ-ն մնացել է եռամսյակային հաշվետվություն ներկայացնող։ Միայն ըստ Օրենքի 32 հոդվածի 5-րդ մասի ՀՀ ֆինանսավորությունը կազմում է ԱԱՀ-ի գումարները պետք է վճարի ոչ թե մինչև եռամսյակին հաջորդող ամսի 20-ը, այլ մինչև գործարքի իրականացման հաջորդ ամսվա 20-ը, որն ընկալվել է այնպես, ինչպես գրված էր օրենքում՝ ընդամենը որպես բյուջեն ավելի արագ գումարները հավագելու միջոց։ Հայտնվում է նաև, որ ՀՀ ԱՖԾԿԿ ՊՀ-ի գործառություններն այնպիսին են, որ վերջինս անգամ չի սպասել մինչև հաջորդ ամսվա 20-ը, այլ վճարման պարտավորությանը գուգընթաց ԱԱՀ-ի գումարները փոխանցվել են Կենտրոնի հարկային տեսչություն։

Ամեն ինչ ըստ օրենսդիրների կարծես թե շտկվել է, սակայն 2013 թ-ի 4-րդ եռամսյակի հաշվետվությունը ներկայացնելու ժամանակ պարզվեց, որ ՀՀ ԱՖԾԿԿ ՊՀ-ն չի կարողանում հանձնել եռամսյակային հաշվետվություն, որովհետև էլեկտրոնային համակարգը այլևս այդ հնարավորությունը չէր ընձեռնում, քանզի համակարգը համապատասխանեցվել է օրենքի պահանջներին։ Արդյունքում ԱԱՀ-ի վճարման պարտավորություն կրողները 2013 թ-ի հունվարից դարձել են իբրև ամսեկան հաշվետվություն ներկայացնողներ։ Եթե Օրենքի 32 հոդվածի 5-րդ մասի փոփոխության նպատակը եղել է ԱԱՀ-ի վճարման պարտավորություն կրողներին դարձնել ամսեկան հաշվետվություն ներկայացնողներ, ապա առնվազն Օրեքի 2-րդ հոդվածում պետք է բացառվեր ոչ միայն 3-րդ մասը, այլ նաև 5-րդ մասի փոփոխությունը, հակառակ դեպքում կիրառելի էր և Օրենքի 32 հոդվածի 2-րդ մասը, որով ՀՀ ԱՖԾԿԿ ՊՀ-ն համարվում է եռամսյակային հաշվետվություն ներկայացնող։ Իսկ 5-րդ մասը, որով իբրև ՀՀ ԱՖԾԿԿ ՊՀ-ն դառնում է ամսեկան հաշվետվություն ներկայացնող, անընդունելի է, քանի որ նոյն հարկատեսակի նկատմամբ չի կարելի կիրառել հաշվետվության ներկայացման երկու իրարամերժ ժամանակաշրջաններ։ Սա անակնկալ էր ոչ միայն օրենքը կիրառողներիս համար, այլև հենց հարկային տեսչության աշխատողների համար, այլապես իրենք այս ծանուցումը պետք է ուղարկեին դեռևս 2013 թ-ի փետրվարի վերջին, այլ ոչ 2014 թ-ի ապրիլի 2-ին։

Հարկային տեսչության կողմից ՀՀ ԱՖԾԿԿ ՊՀ-ին բանավոր առաջարկվել է ներկայացնել ամբողջ 2013 թ-ի համար ամսեկան հաշվետվություններ, որին չնայած համաձայն չէինք, սակայն այլընտրանք չունենալու պատճառով հանձնեցինք նաև ամսեկան հաշվետվություններ, որոնք, սակայն, Կենտրոնի հարկային տեսչության կողմից

ոհտվել են որպես ուշացված հաշվետվություններ՝ Ենթարկելով լրացուցիչ հարկային պարտավորությունների:

Համաձայն «Հարկերի մասին» ՀՀ օրեքի 2-րդ հոդվածի, եթե Հայաստանի Հանրապետությունում հարկային հարաբերությունները կարգավորող այլ իրավական ակտերով սահմանված դրույթները պարունակում են հակասություններ կամ տարընթերցումներ, ապա հարկման նպատակով այդ դրույթները մեկնաբանվում և կիրառվում են հարկ վճարողի օգտին:

Համաձայն «Իրավական ակտերի մասին» ՀՀ օրենքի 86-րդ հոդվածի 1-ին մասի՝ իրավական ակտը մեկնաբանվում է դրանում պարունակող բառերի և արտահայտությունների տառացի նշանակությամբ՝ հաշվի առնելով օրեքի պահանջները, և իրավական ակտի մեկնաբանությամբ չպետք է փոփոխվի դրա իմաստը:

Ենելով վերոգրյալից «Արտասահմանյան ֆինանսական ծրագրերի կառավարման կենտրոն» ՊՀ-ն խնդրում է չեղյալ համարել ՀՀ Կողմից լրացուցիչ հաշվարկված պարտավորությունը՝ ընդհանուր գումարով 62.901.705 դրամ, ինչպես նաև ՀՀ Կողմից կենտրոնի ՀՀ պետի 04.04.2014 թ-ի վարչական իրավախախտման գործի վերաբերյալ թիվ 248080 որոշումը:

ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովի եզրակացությունը.

ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովը (այսուհետ նաև Հանձնաժողով), ուսումնասիրելով սույն գործին առնչվող նյութերն ու ապացույցները, եկավ հետևյալ եզրակացության:

«Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 32-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն. «Սույն օրենքի իմաստով ԱԱՀ-ի վճարման հաշվետու ժամանակաշրջանը է համարվում յուրաքանչյուր եռամայակը՝ բացառությամբ սույն հոդվածի երրորդ մասով սահմանված դեպքի»:

«Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 32-րդ հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն. «Այն անձանց համար, որոնց՝ սույն օրենքի 6 հոդվածի 1-ին, 2-րդ և 3-րդ կետերով սահմանված գործարքներից հասույթը (առանց ԱԱՀ-ի) նախորդող օրացուցային տարում գերազանցել է 100 միլիոն դրամը, ԱԱՀ-ի վճարման հաշվետու ժամանակաշրջանը է համարվում յուրաքանչյուր ամիսը»:

Իր հերթին, «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 32-րդ հոդվածի 5-րդ մասով սահմանված է, որ. «ԱԱՀ վճարող չհամարվող անձանց՝ Հայաստանի Հանրապետության տարածքում իրականացրած գործարքի մասով սույն օրենքի համաձայն ԱԱՀ վճարելու պարտավորություն կրելու դեպքում ԱԱՀ-ի գումարները վճարվում են մինչև գործարքի իրականացմանը հաջորդող ամսվա 20-ը ներառյալ»:

Հանձնաժողովը, ուսումնասիրելով «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 32-րդ հոդվածի հիշատակված մասերի դրույթները գտնում է, որ ըստ էության հիմնավոր են «Արտասահմանյան ֆինանսական ծրագրերի կառավարման կենտրոն» ՊՀ-ի պնդումներն այն մասին, որ Օրենքի 32-րդ հոդվածի դրույթներից միանշանակ եզրակացության չի կարելի հանգել ԱԱՀ-ի վճարման հաշվետու ժամանակաշրջանը որոշելու վերաբերյալ։ Նշված հանգամանքը իհմք է հանդիսացել «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 32-րդ հոդվածի դրույթները կազմակերպության կողմից յուրովի ընկալման, այսինքն՝ տարընթերցման համար։

Քննարկվող դեպքում «Արտասահմանյան ֆինանսական ծրագրերի կառավարման կենտրոն» ՊՀ-ի ներկայացուցիչը նշեց, որ իրենք ի սկզբանե վստահ են եղել, որ ԱԱՀ-ի վճարման հաշվետու ժամանակաշրջանը համարվում է յուրաքանչյուր եռամայակը։

«Արտասահմանյան ֆինանսական ծրագրերի կառավարման կենտրոն» ՊՀ-ն իր մոտեցումը հիմնավոր է համարել նաև հաշվի առնելով այն հանգամանքը, որ 2013 թ-ի 1-ին, 2-րդ և 3-րդ եռամյակների համար էլեկտրոնային եղանակով ներկայացված ԱԱՀ-ի հաշվարկները <<ԿԱ ՊԵԿ էլեկտրոնային համակարգը սահմանված կարգով ընդունել է և 4-րդ եռամյակի ԱԱՀ-ի հաշվարկը ներկայացնելուց հետո է <<ԿԱ ՊԵԿ էլեկտրոնային համակարգը մերժել դրա ընդունումը՝ ԱԱՀ-ի վճարման հաշվետու ժամանակաշրջանը յուրաքանչյուր ամիսը համարվելու հիմքով: Այսինքն, պետական եկամուտների կոմիտեի կողմից ընդունվել է այն հանգամանքը, որ 2013 թ-ի 1-ին, 2-րդ և 3-րդ եռամյակների ընթացքում «Արտասահմանյան ֆինանսական ծրագրերի կառավարման կենտրոն» ՊՀ-ի համար ԱԱՀ-ի վճարման հաշվետու ժամանակաշրջանն է համարվում յուրաքանչյուր եռամյակը:

Այս կապակցությամբ հարկ է նշել, որ «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» <<օրենքի 7-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն. «Եթե վարչական մարմինը որևէ հայեցողական լիազորություն իրականացրել է որոշակի ձևով, ապա միանման դեպքերում հետագայում ևս պարտավոր է իր այդ հայեցողական լիազորությունն իրականացնել նոյն ձևով»:

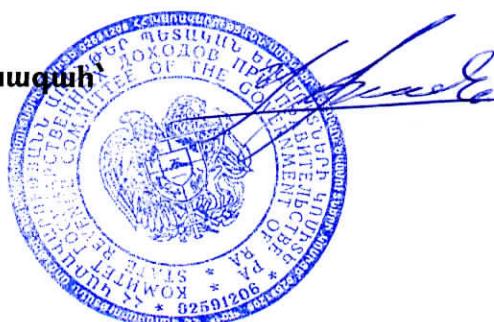
Ելնելով վերոգրյալից և դեկավարվելով «Հարկերի մասին» <<օրենքի 2-րդ հոդվածի և «Իրավական ակտերի մասին» <<օրենքի 24-րդ հոդվածի 7-րդ մասի, 86-րդ հոդվածի 1-ին մասի դրույթներով՝ Հանձնաժողովը գտնում է, որ «Արտասահմանյան ֆինանսական ծրագրերի կառավարման կենտրոն» ՊՀ գանգատը ենթակա է բավարարման:

Ելնելով քննարկման արդյունքներից և դեկավարվելով «Հարկային ծառայության մասին» <<օրենքի 43.1-րդ հոդվածի և «Մաքսային ծառայության մասին» <<օրենքի 37-րդ հոդվածի պահանջներով հանձնաժողովը

ո բ ո շ ու մ է՝

«Արտասահմանյան ֆինանսական ծրագրերի կառավարման կենտրոն» ՊՀ 03.04.2014 թ-ի և 11.04.2014 թ-ի դիմում-գանգատները բավարարել:

Հանձնաժողովի նախագահ՝

Վ.ՄԻՐՈՒՄՅԱՆ